από αυτές ήταν ο μισθός του ιερέα της ενορίας. Ο ιερέας αυτός ήταν ο ίδιος που τον είχε βαπτίσει, τον οποίο είχε υπηρετήσει ως παπαδοπαίδι, στον οποίο είχε πάει να εξομολογηθεί και τον οποίο αγαπούσε και σεβόταν ως πνευματικό του πατέρα.

Ήταν μια από τις πιο ταπεινωτικές εμπειρίες της ζωής του. Και το ποσό της επιταγής φαινόταν απίστευτα μικρό σε σύγκριση με την επίδραση που είχε αυτός ο ιερέας στις ζωές των ενοριτών του.

Με το ίδιο συναίσθημα – ταπείνωσης, εκτίμησης, ευγνωμοσύνης, χαράς, σεβασμού και αγάπης- πρέπει να εκπληρώνουμε την εκούσια προσφορά μας διά του προγράμματος «Καλού Οικονόμου», προς τον Κύριο.

Η Πρωτη Εκκλησια

Ο πατήρ Αλέξανδρος Schmemann, στο βιβλίο του «Ευχαριστία», εξηγεί πώς στα πρώτα χρόνια της Εκκλησίας, η Θεία Ευχαριστία προσφερόταν από όλα τα μέλη Της.

Οι πιστοί στις συγκεντρώσεις τους έφερναν μαζί τους ό,τι μπορούσαν για τις ανάγκες της Εκκλησίας. Αυτά τα αγαθά προορίζονταν για τη συντήρηση των κληρικών, τις χήρες, τα ορφανά, τους φτωχούς και άλλες αγαθοεργίες. Αυτή είναι η Εκκλησία στην οποία εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί ανήκουμε και υποστηρίζουμε.

«Καλος Οικονομος»: Ενας Τροπος Ζωης

Το πρόγραμμα του «Καλού Οικονόμου» δεν έχει να κάνει με υπολογισμούς αριθμών, με αναλογίες, ή ποσοστά. Δεν μπορεί να υποβιβαστεί σε ώρες προσφοράς υπηρεσίας ή σε απλή προσφορά χρημάτων. Ο «Καλός Οικονόμος» είναι έκφραση ενός νέου τρόπου ζωής.

Ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί καλούμαστε να δούμε τα πράγματα διαφορετικά – να αλλάξουμε τρόπο ζωής. Με τον «Καλό Οικονόμο» εκφράζουμε την υπακοή μας στην μεγαλύτερη εντολή του Κυρίου *«ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου»* (Λουκ. 10:27). Καλούμαστε επίσης να φέρουμε στο Χριστό και τους συνανθρώπους μας, οι οποίοι θα αφιερώσουν τη ζωή τους σ' Αυτόν και θα γευθούν τη χαρά της προσωπικής γνωριμίας μαζί Του.

Ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί βλέπουμε τον κόσμο ως δώρο Θεού, ως μαρτυρία της παρουσίας Του και έναν τρόπο κοινωνίας μαζί Του. Μ' αυτό τον τρόπο σκέψης προσφέρουμε την κτίση πίσω στον Θεό σαν έκφραση ευχαριστίας, όπως ακριβώς λέμε στη Θεία Λειτουργία *«τά σά ἐκ τῶν σῶν σοί προσφέρομεν κατά πάντα καί διά πάντα»*.

• Stewardship Ministries •
Department of
Stewardship, Outreach & Evangelsim
Greek Orthodox Archdiocese of America
83 St Basil Road Garrison, NY 10524
646/519-6161 • Stewardship@goarch.org

ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Ήταν Κυριακή και τα μέλη του εκκλησιαστικού συμβουλίου μετρούσαν τα χρήματα από τις εισφορές της Κυριακής στο γραφείο της Εκκλησίας. Ένας πιστός ενορίτης ήρθε στο γραφείο και πολύ ευγενικά ρώτησε: «Πόσα χρωστάω;»

Με όλη την καλή διάθεση, ο ενορίτης αυτός απλά ρωτούσε εάν είχε εκπληρώσει τις οικονομικές του υποχρεώσεις προς την Εκκλησία. Η ερώτησή του όμως αυτή απεκάλυπτε και κάτι περισσότερο: πως αντιλαμβανόμαστε τις εισφορές μας προς την Εκκλησία.

Όσο γενναιόδωρα κι αν υποστηρίζουμε την Εκκλησία, είναι δυνατό ποτέ να αισθανθούμε ότι έχουμε δώσει ανάλογα με τις ευλογίες που έχουμε λάβει;

Πολλές Ελληνικές Ορθόδοξες ενορίες έχουν υιοθετήσει το θεσμό του «Καλού Οικονόμου», με τον οποίο οι ενορίτες μπορούν να προσφέρουν τις δωρεές τους προς την εκκλησία ανάλογα με τις ευλογίες που έχουν δεχθεί από το Θεό. Κάποιες άλλες ενορίες εξακολουθούν να λειτουργούν με ένα σύστημα υποχρεωτικών οφειλών, ενώ άλλες με ένα σύνθετο σύστημα

«Καλού Οικονόμου» με κατώτατη υποχρεωτική εισφορά.

Συνεπειες Ενος Συστηματος Υποχρεωτικων Ωφειλων

Με το σύστημα των υποχρεωτικών οφειλών, οι ενορίτες πληρώνουν ένα καθορισμένο ποσό, το οποίο τους καθιστά ενεργά μέλη της ενορίας με δικαιώματα και προνόμια. Η ιδέα ότι ως ενορία μπορούμε να καθορίζουμε ένα χρηματικό ποσό ωφειλής, το οποίο είναι λογικό για όλους τους πιστούς, είναι λανθασμένη για πολλούς λόγους.

Πόσο εύλογο είναι να σκεφτούμε ότι μία γηραιά χήρα η οποία ζει με μια ελάχιστη σύνταξη, ο επιτυχημένος κτηματομεσίτης, ο τραπεζίτης, ο νεαρός έμπορος με την οικογένεια που μεγαλώνει, ο δάσκαλος και ο δικηγόρος, έχουν όλοι τις ίδιες οικονομικές ευχέρειες και την ίδια δυνατότητα προσφοράς;

Ο καθορισμός ενός συγκεκριμένου ποσού οφειλής θέτει ένα υπερβολικό βάρος για ορισμένους, αλλά ως επί το πλείστον περιορίζει τη δυνατότητα του κάθε ατόμου ξεχωριστά να προσφέρει προς την εκκλησία ανάλογα με τις δυνάμεις του.

Απλα Ενας Ακομα Λογαριασμος

Το σύστημα υποχρεωτικών οφειλών μειώνει τη χαρά της προσφοράς και τη μετατρέπει κατ' επέκταση σε έναν ακόμα λογαριασμό που πρέπει να πληρωθεί. Είναι σημαντικό η προσφορά μας να γίνεται με χαρά και από την καρδιά μας. Όπως γράφει ο Απόστολος Παύλος στους Κορινθίους: «*ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός*» (Β' Κορ. 9:7).

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος προσθέτει πως ό,τι και να προσφέρουμε στο Θεό είναι δικό Του δώρο. Γράφει: «Δεν θα ξεπεράσετε ποτέ την γενναιοδωρία του Θεού, ακόμη κι αν δώσετε ό,τι έχετε... και όσα κι αν Του φέρετε, μένουν ακόμη και άλλα. Ούτε ποτέ θα Του δώσετε κάτι το οποίο σας ανήκει, γιατί όλα ρέουν από τον Θεό» (PG 35,885B-888C)

Δικαιωματα Και Προνομια

Ακούμε συχνά οικονομολόγους να μιλάνε για ισοζύγιο πληρωμών. Πολλοί έχουν την αντίληψη ότι αυτό ισχύει επίσης και για τις προσφορές μας προς την Εκκλησία. Όμως, όπως μας είπε και ο Άγιος Γρηγόριος ποτέ δεν μπορούμε να ξεπληρώσουμε το Θεό για τις ευλογίες που μας έχει προσφέρει. Πάντα βρισκόμαστε χρεωμένοι. Επιπλέον όταν καθορίζουμε ένα ποσό υποχρεωτικών οφειλών, συνεπάγεται ότι εάν πληρώσουμε το καθορισμένο ποσό, τότε έχουμε εκπληρώσει την υποχρέωση μας στην Εκκλησία. «Πλήρωσα τις υποχρεωτικές μου οφειλές και τώρα έχω δικαίωμα να ψηφίζω, να λαμβάνω τη Θεία Κοινωνία και να εκφράζω τη γνώμη μου για το πως πρέπει να διοικείται η ενορία.»

«Καλος Οικονομος» Με Κατωτατη Υποχρεωτικη Εισφορα

Πολλές ενορίες επιχειρούν ένα είδος σύνθετου συστήματος «Καλού Οικονόμου» με κατώτατη υποχρεωτική εισφορά. Αυτό στέλνει ένα αντιφατικό μήνυμα στους ενορίτες, ότι ναι μεν σας εμπιστευόμαστε ότι θα προσφέρετε ανάλογα με τις ευλογίες που έχετε δεχθεί από το Θεό, αλλά δεν είμαστε σίγουροι ότι θα το κάνετε. Από την άλλη πλευρά, όταν καθορίζουμε μία κατώτατη υποχρεωτική εισφορά, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι υπάρχει πάντα ένας αριθμός πιστών οι οποίοι δεν μπορούν να εκπληρώσουν αυτή την υποχρέωση λόγω οικονομικών δυσχερειών.

Είναι καλό να θυμόμαστε ότι οι δωρεές του Θεού προς εμάς δεν καθορίζονται βάσει κάποιου ελαχίστου ορίου, άρα η προσφορά μας προς Αυτόν δεν πρέπει να καθορίζεται από κάποιο ελάχιστο όριο. Ο Ιησούς έδωσε τα μέγιστα σε εμάς. Τώρα εμείς πρέπει να συνεχίσουμε τη διακονία Του με τη δική μας μέγιστη προσφορά. Και από πρακτικής άποψης όταν ορίζουμε κατώτατο όριο προσφοράς, αυτό θεωρείται από πολλούς ως το μέγιστο όριο.

«Καλος Οικονομος»

Το πρόγραμμα του «Καλού Οικονόμου» είναι ένας τρόπος ανταπόκρισής μας στη χάρη του Θεού με το οποίο οδηγούμαστε από τη χάρη στην ευγνωμοσύνη. Αγαπάμε γιατί ο Θεός μας αγάπησε πρώτα (Α'Ιωαν. 4:10), έτσι προσφέρουμε γιατί ο Θεός πρώτα μας προσέφερε. Το ερώτημα του Ψαλμωδού «*τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περί πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;*» (Ψ. 115:3), απαντάται σε κάθε Λειτουργία όταν ο λειτουργός μάς καλεί να «αφιερώσουμε τον εαυτό μας και ο ένας τον άλλον και όλη μας τη ζωή στο Χριστό».

Μιά μέρα του Γενάρη πριν 20 χρόνια περίπου, ήρθε κάποιος σε έναν νεαρό πρόεδρο του συμβουλίου της ενορίας που μόλις είχε αρχίσει να προσαρμόζεται στα νέα του καθήκοντα και εναπόθεσε μπροστά του μια σειρά επιταγών για να τις υπογράψει. Καθώς υπέγραφε τις επιταγές σταμάτησε ξαφνικά όταν παρατήρησε ότι μια